

การเมืองไทย บทสะท้อนผลลัพธ์จากการศึกษาไทย
ที่ต้องปฏิรูปอีกครั้งจริงหรือ

นายนพดล ปกรณ์นิมิตดี
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Noppadon.pa@spu.ac.th

(ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ 26 มกราคม 53)

นักการเมือง จะตีกันในสภาอีกแล้ว นักการเมืองทำกันในสภาโดยไม่แคร์ความรู้สึกของประชาชนเลย นักการเมืองพูดที่ตะโกนทีในสภาทำไม จะเสียงดังไว้ก่อนเพื่อข่มอีกฝ่ายหรืออยากจะดังจะเด่นโดยอาศัยกิริยาอาการเช่นนี้หรือ นักการเมืองแต่ละฝ่ายต่างไม่ยอมแพ้กันง่ายๆ เพราะต่างอ้างประชาชนที่เป็นฐานเสียงของตนเอง

ทำไม การเมืองไทยจึงเป็นเช่นนี้

นักการเมืองบางคน ไม่ยอมติดคุก ไม่ยอมแพ้ ก็พยายามอ้างชาวบ้านเป็นพวก บอกประชาชนแพ้ไม่ได้ หรือตัวเองต่างหากแพ้ไม่ได้ กันแน่

นักการเมืองทั้งหลายที่สร้างปัญหาอยู่ขณะนี้ ก็คือ ผลลัพธ์จากการศึกษาของไทยในอดีตที่ผ่านมา ที่ล้มเหลวกระนั้นจริงหรือ หรือจริงๆ เป็นเรื่องจากระบบการศึกษาที่ผ่านมา มุ่งสอนเด็กหรือเยาวชน เพียงแค่การให้ความรู้ ส่วนนิสัยดี หรือ นิสัยไม่ดี นิสัยเลว นิสัยชั่ว เป็นเรื่องของเด็กหรือเยาวชนเฉพาะตัวที่เติบโตมา และฟุ้งฟักสิ่งที่ดี หรือ ที่ไม่ดี ดิดตัวจนเติบโตใหญ่กลายเป็นนักการเมืองที่สร้างปัญหาให้สังคมไทยจน ณ บัดนี้

อดีตที่ผ่านมา อาจเป็นเรื่องที่สายเกินแก้ แต่อนาคตของชาติ อาจเป็นเรื่องที่เราควรระกล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ที่จะเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของเด็กหรือเยาวชน ที่วันหนึ่งข้างหน้า อาจจะได้เติบโตใหญ่กลายเป็นนายกรัฐมนตรี หรือ รัฐมนตรีคนสำคัญในบ้านเมืองนี้ ซึ่งเขาเหล่านั้นจะได้ไม่เดินตามรอยเท้าที่ไม่ดีของนักการเมือง ณ.ขณะนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

กฎหมายฉบับนี้ ได้นิยามความหมายของคำว่า “การศึกษา” ไว้ดังนี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และที่สำคัญในระดับอุดมศึกษาในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีส่วนสร้างคน ให้เป็นผู้มีคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จริ่งสมดังตามความมุ่งหมายและหลักการของกฎหมายหรือไม่

เด็กหรือเยาวชน สมัยนี้บางคนมีนิสัยมุ่งเอาแต่ชนะ อยากคืออยากเด่น ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเกิดจากระบบการศึกษาที่ใช้ระบบการสอบแข่งขันเพื่อเข้าโรงเรียนที่ดัง มหาวิทยาลัยของรัฐที่เด่น

อาจารย์ เพียงบางท่าน ซึ่งเป็นส่วนน้อย เห็นงานสอนหนังสือ เหมือนงานออฟฟิศธรรมดาทั่วไป

อาจารย์นั้นไม่ใช่อาชีพที่เหมือนลูกจ้างทั่วไป แต่เป็นเรื่องน่าเศร้า ที่อาจารย์รุ่นใหม่ๆบางท่านกลับสวนกลับว่า เวลากรอกข้อมูลให้หน่วยงานภายนอก ก็ใช้คำว่าลูกจ้าง อยู่ดี เลยงอยู่พักหนึ่ง

จึงเข้าใจและสันนิษฐานได้ว่าอาจารย์รุ่นใหม่ ซึ่งก็คงจะเฉพาะบางท่านอาจไม่เห็นความแตกต่างของลูกจ้างที่ทำหน้าที่พายเรือแจวให้ลูกศิษย์เพื่อส่งพวกเขาไปถึงฝั่ง กระทบง จึงคิดแต่ว่าทำๆให้จบไปวันๆ แล้วจะไปสอนคน ให้เป็นคนดีได้หรือ เพราะเข้าใจว่า หน้าที่ฉันมีเพียงสอนส่วนตัวจะประพาดิตนอย่างไรก็ได้

ทั้งๆที่รัฐอุดมศึกษา คือรัฐสุดท้ายของนักศึกษา ก่อนเข้าสู่รัฐแรงงานภายนอก แล้วอนาคตของชาติไทยที่อาจจะก้าวสู่การเป็นนักการเมืองจะเป็นอย่างไร ถ้าอาจารย์เพียงบางท่านเป็นเสียเองอย่างนี้

ฉะนั้น นี่ก็คือ อันตรายของการดึงเอาแต่เพียงแค่เป็นคนเก่งมาเป็นครู อาจารย์ประจำ โดยไม่ได้ดูว่า เขามีบุคลิกภาพ หรือจิตวิญญาณที่จะเป็นอาจารย์ หรือนักวิชาการอย่างเต็มตัวได้จริงหรือไม่

ความรับผิดชอบในการสร้างคน ความรับผิดชอบของครู อาจารย์ สมัยนี้ในการสร้างมนุษย์
ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และหน้าที่ในการปลูกฝัง
จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ได้จางหายไปแล้ว หรือน้อยลงกระนั้นหรือไม่

คงยังไม่อาจตอบได้ แต่เชื่อว่า โดยส่วนใหญ่แล้วครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ล้วนแล้วแต่สอน
ให้เด็กหรือเยาวชนเป็นคนดีทั้งสิ้น เพียงแต่ทัศนคติของครูอาจารย์ เพียงบางท่านที่ไม่เข้าใจ หรือ
ระบบการศึกษา ที่เน้นการแข่งขัน อาจส่งผลต่ออนาคต ของเด็กหรือเยาวชนบางคนที่อาจก้าวสู่
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หรือ นักการเมือง ก็เป็นไปได้ ถ้าขาดการปลูกฝัง หรือสร้างความเข้าใจที่
ถูกต้อง

ปัจจุบันปี พ.ศ.2553 ซึ่งเป็นระยะเวลาหนึ่งทศวรรษที่เราได้มีการปฏิรูปการศึกษาอัน
มาแล้ว การปฏิรูปการศึกษาครั้งที่ 2 ที่รัฐบาลชุดนี้ได้มีการกล่าวถึง ถ้าจะได้มีการมุ่งเน้น
คุณธรรม จริยธรรม และพยายามสอดแทรกหลักคำสอนทางศาสนาในการเรียนการสอน ที่มีใช้
เป็นเพียงแค่กิจกรรมหนึ่ง และที่สำคัญต้องสอนให้เด็กหรือเยาวชนรุ่นใหม่ มีให้เป็นคนที่มุ่งเอาแต่
ชนะ แพ้ไม่ได้ มีความสุภาพเรียบร้อย เคารพต่อผู้ที่อาวุโสกว่า ก็น่าเชื่อได้ว่า การศึกษาไทยที่
หวังว่ากำลังจะได้มีการปฏิรูปครั้งนี้ ทั้งวิธีการศึกษาและตัวครูผู้สอน จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การ
เมืองไทยมิได้มีปัญหาดังเช่นที่เป็นอยู่ ณ. ขณะนี้ กระมัง สวัสดิ์ครับ